

E Xtemporal în care sCRItORII sînt Puși să inter- preteze exPRESIA:

„Ardea o flacără pe culmi“

ZAHARIA STANCU: Lumină. Lumină roșie. Ard tăpile crăpate. Ale lui Darle. Două.
MIHAI BENIUC: Ții minte Ana Kelemen / Sărutul nostru-ucigaș? / Moț prin coțetă-
rii fusei / Al artei noi înaintaș.
NICHITA STĂNESCU: Neardea o neffacără pe neculmi.
DUMITRU MIRCEA: Iar au dat chiaburii loc la moară!
FĂNUȘ NEAGU: Țopescu și-a dat foc în balta Brăilei.
NICOLAE BREBAN: Echipa mea de filmare care turnează filmul meu după scenariul
meu și în regia mea m-a făcut mie frumoasa surpriză de a-mi oferi un mie foc bengal
în onoarea zilei mele de naștere.
ADRIAN PĂUNESCU: Ce părere aveți, tovarășe director general, despre focul ăsta?
Ce poate fi?
OVID S. CROHMĂLNICEANU: Considerăm că simbolul focului purificator n-ar tre-
bui să lipsească nici din actualele cărți, așa cum n-a lipsit într-o bine precizată epocă
literară, laș de care conștiința noastră nu ne permite a fi indiferenți.
ION GHEORGHE: Pietrele Buzăului, s-au frecat în nopțile zeului, dar eu eram la clacă
în Cuba.
EUGEN JEBELEANU: O splendidă imagine pentru o poezie din „Contemporanul“, pa-
gina una, stînga jos!
A. MARINO: Nu mă duc, dom'le, să văd ce-i cu focul. Să se ducă Manolescu, e mai
tînăr și n-a scris atîtea introduceri ca mine!
EUGEN BARBU: Flacără? Pe culmi? De cînd aștept eu prilejul!
TRAIAN IANCU: No, tovarășu președinte, eu propun să le dăm un ajutor de incen-
diu, că-s poezi de-al noștri!
AL. ANDRIȚOIU: (răgușit) Aha! Au pus în funcțiune cazanul cu țuică.
AL. PIRU: Și Flacără asta pe culmi are un post de director?
ILIE GRĂMADĂ: Subscriu la interpretarea lui Al. Piru.
GEO BOGZA: E un act mitologic să așezi o flacără pe culmi. Viața și moartea rotin-
du-se cosmic în căutarea fermentațiilor.

Masă Rotundă pe tema: cum este mai bine să se spună: bacăuan sau băcăoan?

PREAMBUL. Colectivul de redacție al revistei „Metaxa“ cunoscut pentru armonia ce domnește în sinul său, s-a pomenit într-o bună dimineață ame-
nținată de primejdia discordiei. Mărul sau cauza, cum i se mai spune, era
numai în aparență un fleac. Rădăci-
nile sînt amare dar sînt și adînci.
Ele merg adînc în trecut, cu mult
înaintea ca revista „Metaxa“ să fi luat
ființă. Dar să nu obosim cititorul cu
amănunte care pentru unii ar putea
să pară nesemnificative dar care ce-
lor mai mulți le-ar aduce iarăși — la

ce bun? — în minte evenimentele
tragice care au precedat și însoțit a-
poi de-a lungul timpului vechea ne-
înțelegere (10 septembrie 1932) pen-
tru care a curs atîta sînge nevinovat:
Cum este mai bine să spunem: BA-
CAUAN sau BĂCAUAN? Disputa
este cunoscută în istorie sub numele
de „Bătălia căciulei“, o aluzie, desi-
gur, la semnul dicritic care face din
oricare a un ă. Specialiștii și-au spus
de mult cuvîntul. Chestiunea părea
definitiv clasă. Iată însă că ea a re-
venit pe neașteptate cu o rară vio-
lenta în redacția Metaxei. Pentru a
nu da naștere la grave erori, colec-
tivul de conducere al revistei a orga-
nizat această masă rotundă.
Participă: Prof. univ. dr. doc. FLO-
RENTIN POTOLEA, vicepreședinte al
Academiei de Fonetica și Patetica.
Prof. BERBECEA FĂNICĂ, președin-
tele Filialei de la Bacău a Academiei
de Fonetica și Patetica. Specialist în
1 din 1. Coautor al articolului „a, ă,
i“ apărut în revista THE CORK-
SCREW din Goa. Conf. dr. ACĂTĂ-
LINEI MARIUS, șeful Catedrei de
lingvistică de la Institutul Superior.
Specialist în 1 din a. Prof. AMALI-
NEI VASILE, inspector cu probleme
de fonetică la Comitetul pentru cul-
tură și artă. FLUERAȘ TOTOLEA,
poet, vice-președinte al asociației
„Limba dulce mult aduce“. Absolvent
al Institutului de Astronomie. Pasi-
onat cercetător al Bolșii Cerești. Re-
dactor șef adjunct-trei al revistei
„Metaxa“. CARMEN CAPRĂ, asisten-
ță la Institutul pentru dezvoltarea
vocalei. O. Doctor în oologie. Lect.
univ. VOICU ZILBERMAN, autorul
lucrării „Rolul fricativelor în țările

Masă rotundă consemnată
de Valentin POPESCU

(continuare în pag. 4)

fănuș neagu despre uNeLe

Cărți Noi

Reproducem intervenția scriitorului Fănuș Neagu prile-
juită de apariția lucrării „Termistoare și varistoare re-
glabile în măsuri și automatizări parțiale“, apărută în
Editura Tehnică sub semnătura prof. dr. doc. ing. Al.
Falconete-Junior:

De cîte ori citesc o carte minunată scrisă sub luna care
aștigă fetele mari cu sîni de Dunăre (Dunăre, Dunăre,
apă tulbure, ce mult te iubeam cînd mă brăileam) simt
un dor tainic de țuică și fîn. Inginerul Falconete, vechi
tehnician S.M.T. dintr-un sat aburind de lapte din Bără-
ganul hoților de cai și-al crăpilor grași din bălțile col-
când de belșuguri, a dat chip bărbătesc tranzistoarelor
și varistoarelor reglabile cu o măiestrie ieșită din co-
mun.

Încerc o lacrimă profundă la gîndul că Panait Istrati
n-a avut fericirea să se bucure de această carte ale că-
rei miresme aduc a cupru încins, ulei de mașină și ro-
țițe dințate ca niște mirese chiuzind de plăcere.
Tranzistorul întunecat îmi sugerează camera în care
mirele prevede copiii săi bucălați.
Strig spre cele patru vînturi: Măriți tirajul acestei cărți
care nu trebuie să lipsească sub cerurile noastre.
Fie cartea bună, rea, mie-mi curge Dunărea.

Noile aventuri ale submarinului DOX

PERSONAJELE:

Eugen Barbu — Căpitanul
Dan Mutașcu — echipajul
Dinu Săraru — Străinul
Adrian Beldeanu — care ține jurnalul de bord și
vede dincotro bate vîntul.
(Sinziana Pop, Marian Popa, M. N. Rusu, Violeta
Zamfirescu, Al. Oprea și Ion Gheorghe joacă
în alte piese).

ACTUL I

(se joacă pe coperta submarinului)
Barbu: (cu pipă, ochean și Teodoru): Mutașcule!
Mutașcu: (apare din pămînt): Zent, patroane.
Barbu: Adună echipajul.
Mutașcu: Sînt adunați. Vine și Marian Popa?
(aparte) Mii de draci!
Barbu: Nu. Lasă-l pe uscat. Vom avea nevoie de
el, cînd vine furtuna.

Mutașcu: Teles, patroane, se poate face apelul.
Barbu: Echipaj, drepti! Ascultă comanda la mi-
ne. Vom face apelul. Mutașcu Dan.
Mutașcu: Zent.
Barbu: Mutașcu Dan.
Mutașcu: Zent.
Barbu: De trei ori Mutașcu Dan.
Mutașcu: Zent. Zent. Zent.
Barbu: Dragii mei Mutașcu. Plecăm în larg. Să
vină cafeaua, tututul și negresele. Beldeanu!
Beldeanu: Zent, patroane!
Barbu: Pregătește jurnalul de bord și cerneala.
Încuie-mi vila și vezi să fie cerul lădă Luceferi.
Mutașcule, pregătește colacii.

ACTUL II

(în care bate strașnic vîntul).
Barbu: Mutașcule, adu prizonierii.
Mutașcu: Un singur prizonier, patroane. L-am
prins în cală. Un străin. Dinu Săraru îi zice.

Barbu: Adu-! Beldene, vino și fă-! testamentul!
(Echipajul aduce în lanțuri străinul). De unde
vii străine?

Săraru: Nu mă cunoști, patroane? Am navigat
împreună. Sînt Dinu.

Barbu: (se frîmîntă): Dinu? Care Dinu. Dinu
Kivu, Dinu Pillat, Dinu Păturică, Gheorghe
Dinu au Dinu fotbalistul?

Săraru: Dinu Săraru, patroane. Am fost secund
pe „Luceafărul“.

Barbu: Nava aceea e moartă pentru sufletul nos-
tru străine. Au nu cunoști cartea Țimșoreanu-
lui „Oase de corăbii“?

Săraru: Nu cunosc.

Barbu: Luați-! (se aude un cor de robi. Cerul
se întunecă și Cîntecul Speranței se revărsa
peste marea zbuciumată).

ACTUL III

(care se petrece, bineînțeles, în junglă).

Barbu: Coborîm, băieți.

Beldeanu: Patroane, mă duc înainte să pregătesc
terenul. N-are nici un rost să ne hazardăm.

Mutașcu: Echipajul, patroane, e înarmat pînă-n
dinți. Te urmărim pînă la adînci bătrînețe.

Barbu (cu lacrimi în ochi): Mulțumesc, echipaj.

Mutașcu: Servim „Săptămîna“!

(Echipajul înaintea cu prudență. Din arbori
se aud țipete și injurături ca la Brăila. Un boa-
bab ascunde o idilă: Cornel Regman și Valeriu
Cristea beau din aceeași năucă de cocos. Echi-
pajul continuă înaintarea.

Barbu: Beldene, consemnează idila.

Beldeanu: Am înțeles, patroane!

Barbu: Nu te lași de versuri, ej bravos!

(Echipajul a pătruns printre liane. Deodată, ce
să vezi și să nu crezi? Într-o mare floare de
lotus, Nicolae Velea servește o delicioasă și
necesară ciorbă de burtă. Echipajul privește cu
luare aminte și trage învățăminte. Apoi cîntă
cu frenetism: „Pe un vapor erau o sută de ca-
davre“, precum și alte cîntece de îmbărbătare).

S P O V

Motto: „S“

A scrie parodii este o treabă complicată.
A scrie, înseamnă același lucru. Întîi fi
lumea, apoi fiindcă de cele mai multe ori i
nimănul. Este o chestiune de stil. Nu de tate:
Un naiv mă întreabă:

— De ce nu parodiezi pe Fănuș Neagu?

— Nu-mi iese! Nici la el, nici la Mircea S

Sînt sceptic în privința asigurărilor ADAS!

Ce înseamnă o parodie?

O parodie nu înseamnă nimic.

O parodie este rădăcina pătrată a talentului.

O parodie este cuiul infanteristului.

O parodie este sinonimă cu fotbalul pe bicicletă.

Cum scriu parodii și de ce?

Iată o întrebare gravă. Iată o întrebare tend

Soția mea e singura în măsură să răspundă

semnează. Nu se compromite! Nu iolosești.

Ea e soția mea și orice soție are datoria să-și

și perechea, la rîndul ei, va fi ajutată de cine

Trăiască armonia familială!

P.S. Am botezat volanul „Dracul verde“ fiind

Geo Bogza:

diversitate

Omul acela nu e om,
pomul acela nu e pom,
și urăsc deopotrivă.
Cine nu știe să audă,
Cine nu știe să vadă,
să sufere în tăcere
neavînd altceva de făcut.
Din doi iubesc pe al treilea
al treilea a murit de mult,
cel mai mult iubesc suc de roșii
și pe cel ce nu vorbește noaptea prin somn.
Gîndiți-vă la acest lucru
cîtă vreme nu e prea tîrziu
și cit vă mai țin cozdracii...
Pomul ca să fie pom
și apoi reluăm discuția întreruptă.

Zaharia Stancu:

toată ziua

Toată ziua mă întrebă unul:
„N-ai mai ostenit, mai scrii, mai poți?“
Toată ziua mă întrebă unul:
„Cîți copii mai ai și cîți nepoți?“

I-aș răspunde eu, eu ia-ș răspunde
și i-aș injura trăgînd cu tunul.
Cînd, de cînd de ce și pînă unde,
Toată ziua mă întrebă unul.

Ce întrebă, ce mă tot întrebă?
Frunze am și frunzele-s prea dese.
Treabă n-are omul, n-are treabă
Eu i-am spus dar nu prea înțelege.

Înțelege el cît înțelege
Cît mai scriu și cum anume scriu
Pînă la urmă totuși înțelege
Înțelege, totuși prea tîrziu...

Eugen Jebeleanu:

cine nu știe de glumă

Cine nu știe de glumă să nu joace șotron
jocul acesta e făcut pentru lorzi
Cine nu crede în idoli
să ia pentru somn Napoton.

Dacă voi merge într-o zi la șosea
una de pe care tu te mai poți întoarce
nu plînge și nu te văita
și mai ales lacrimi nu storce.

Cine nu știe de glumă
să nu se arunce sub tren
ploile bat ca niște pikhamere negre
așa a zis bătrînul Verlaine.
Cine nu știe să joace canastra
se va juca cu ingerii mai tîrziu
cîștigînd fiecare partidă
în schimbul unui kil de rachiu.

Geo Dumitrescu:

cumpăr un cîine

Cumpăr un cîine cu pete,
un cîine care să știe cînta la trompetă
blind ca un înger castrat
un cîine de 24 carate.
Pentru tine îl cumpăr iubito
să te simți cînd minți și cînd vîi
să-mi tulburi indeletnicirile.
Fiindcă ești atît de frumoasă că sînt
cum mă părăsește norocul
ca și cum la o kintă de popă aș mai trage un pop
De aceea vreau să cumpăr un cîine
să nu rămii nepăzită,
să pot respira și gîndi,
să pot circula la Sinaia,
unde vinul e tare, aerul mai tare
și unde ninge cînd nu-ți trece prin cap.
Cumpăr un cîine iubito,
un cîine galben cu pete,
să fie poliglot și să știe
cînta la trompetă cu laba stîngă.

Leonid Dimov

Ninge cu ziare parfumate
peste podurile cu picioare de zahăr
bătute zilnic de un mare mahăr
înarmat cu hublouri, cu țevi și ricin
cu unurtă de pește dintr-o copilărie plină de chin.
Toemai îmi admiram mustața în oglinda din foaier
în pauza unei piese pline de mister
și-mi făceam analiza putregaului de sub unghie
cînd a țîșnit o săsoaică să mă înjunghie,
grasă, cu epoleți de șef de gară.